

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1778/2024
26.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Маринковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиља АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, све из ..., чији је заједнички пуномоћник Славољуб Гајић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Стари Град“ Београд, чији је пуномоћник Мира Аћимовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4623/23 од 07.03.2024. године, у седници одржаној 26.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ се одлучивање ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4623/23 од 07.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4623/23 од 07.03.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиља ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3242/20 од 04.05.2023. године, ставом првим, другим, трећим, четвртим и петим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиља ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ и утврђена ништавост Анекса IV уговора о раду број: ..., .. и ..., које су тужиље закључиле са туженим дана 27.12.2007. године. Ставом шестим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиље АА. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужиљама ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ накнади трошкове поступка у износу од 334.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4623/23 од 07.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, другом, трећем, четвртим и петом изреке. Ставом другим изреке, укинута

је решење о трошковима поступка из става седмог изреке првостепене пресуде и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степен, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Тужиле ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ благовремено су поднеле одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Ценећи разлоге туженог за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости Анекса IV уговора о раду број: ..., .., .. и .., које су тужиле закључиле са туженим дана 27.12.2007. године, а којима је тужилама основни уговор о раду измењен у делу којим је регулисан обрачун и исплата зараде. Одлука која се ревизијом побија у складу је са судском праксом у предметима са истим правним основом, а тиче се примене одредбе члана 171. став 1. и 172. став 1. Закона о раду ("Службени гласник РС", број 24/05). Позивање ревидента на различите судске одлуке Апелационог суда у Београду донете у сличним правним ситуацијама није од утицаја, јер се начин одлучивања у тим поступцима разликује у погледу опредељеног тужбеног захтева у сваком конкретном случају. Због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија не може се дозволити, јер није прописана као разлог за изјављивање ревизије. Дозвољеност ревизије условљена је испуњењем додатних законских услова који се односе искључиво на примену материјалног права. Због наведеног, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку и оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужиле су тужбу ради утврђења ништавости анекса уговора о раду поднеле дана 11.12.2020. године.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ о спору ради оцене законитости анекса уговора о раду, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Како састав одговора на ревизију није трошак који је неопходан за вођење парничног поступка, то је одбијен захтев тужилца за накнаду трошкова ревизијског поступка, о чему је одлучено у ставу трећем изреке решења, у складу са чланом 165. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**